

MASTERPIECES VI

Umetnički prostor U10

16. III - 6. IV 2024.

MASTERPIECES VI

Grupna izložba master studenata Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu

SONJA ĆURIN · BOGDAN DIMČIĆ · MILICA ERKIĆ
ALEKSANDAR BATA JOVANOVIĆ · RADMILA KORAĆ
ANJA MEDENICA · ISIDORA NENADIĆ · KSENija POPOVIĆ
ALEKSANDAR RADOŠAVLJEVIĆ · KATARINA RAKIĆ
FILIP SAVKOVIĆ · ALEKSA SPASIĆ · JELENA STEFANOVIĆ
NEVENA STOJINOV · MAJA VRANIĆ · JELENA VUKAJLOVIĆ
MILICA VUKAŠINović

Umetnički prostor U10
16. III - 6. IV 2024.

Projektom „Masterpieces” kolektiv U10 od 2019. godine pruža prag najmlađoj generaciji umetnika ka daljem izlagačkom iskustvu, ali i generiše svest o jedinstvenoj savremenoj sceni na kojoj umetnici, kustosi i institucije deluju u međusobno zavisnim odnosima. Upravo stoga je kolaboracija i otvorena komunikacija imperativ za uspešnost projekta. Selektovani studenti master studija svih odseka Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu imaju priliku da se upoznaju sa prostorom U10 kroz organizaciju izložbe, a kolektiv ostaje umrežen sa aktuelnom produkcijom mlađih umetnika. Na taj način „Masterpieces” funkcioniše kao platforma za povezivanje aktera na sceni i za uspostavljanje budućih saradnji.

Ovogodišnje, šesto u nizu izdanje dokazuje da je iskustvo učešća na projektu „Masterpieces” postalo svojstveni obred inicijacije. Generacija umetnika koju je tokom prve akademске godine studija zateklo školovanje u uslovima Kovid pandemije donosi spoj uticaja standardnog formalnog obrazovanja sa pristupima razvijenim u umetnikovom prinudnom razgovoru sa sobom. Sada, kroz intersubjektivno iskustvo prezentovanja radova i konceptualizacije zajedničke postavke oni afirmišu rezultat svog dosadašnjeg rada. Sedamnaest predstavljenih master studenata sprovodi umetničko istraživanje na različitim likovnim i tematskim razinama. Među svojstvenim autorskim pristupima, kao čest motiv se javljaju pitanja odnosa lične percepcije sa kolektivnom i kritički pristup medijima. Njihov kritički stav se ne zaustavlja samo na pitanjima likovnog dela, već preispituju i mogućnosti samog umetničkog obrazovanja. Tako u saradnji studenata i kolektiva, sam projekat postaje eksperiment sa dehijerarhizovanim modelima umetničkog obrazovanja. Sa jedne strane, kolektiv U10 deluje kao model umetničke samoorganizacije. Sa druge, i značajnije, saradnja među master studentima i članovima kolektiva dopušta svakom učesniku projekta da deluje kao *učitelj neznanica* Žaka Ransijera, individua koja neusiljenom komunikacijom podržava volju za saznanjem svojih kolega.

I MILICA VUKAŠINOVIĆ (2001, Beograd)

„Toxic”, akvarel, 50 × 70 cm, 2023.

Svojim radovima bavim se podizanjem ekološke svesti kroz najbitniji element u prirodi - vodu. Reke na radovima su neprirodnih boja, dominira crvena kao asocijacija na kompanije koje kopaju rude litijuma - proces koji ne može biti ekološki čist. Voda postaje trajno otrovna (Jadar, Drina, Sava i Dunav). Veštačke supstance i materijali koje proizvodimo završavaju u prirodi i ulaze u lanac ishrane. Mikroplastika postaje sve veći problem savremenog društva, a pronađena je čak i u placenti. Istražujući dostupne informacije na ovu temu, prateći zagadjenje vode i vazduha, razvila sam hipohondriju i OKP. Na pitanje o najvećem strahu, većina ljudi bi verovatno odgovorila da je to smrt ili gubitak voljene osobe. Ne ubijamo prirodu, priroda će se oporaviti, ljudi neće.

II ANJA MEDENICA (1999, Beograd)

„Bez naziva”, ugljen i pastel na papiru, 100 × 120 cm, 2024.

U svojim radovima prikazujem imaginarna mesta i arhitektonske prostore, koji se najčešće javljaju u mojim snovima ili podsvesti. U procesu formiranja crteža preplićem lične doživljaje, sećanja i snove, i kroz likovno oblikovanje stvaram atmosferu isčašene realnosti. Građenjem slojeva crteža i pažljivim razmatranjem kompozicije, pokušavam da stvorim meditativno iskustvo kod sebe, kao i kod posmatrača, i da otvorim i istražim sopstveni unutrašnji svet.

www.instagram.com/anjamedenica

III NEVENA STOJINOV (2000, Pančevo)

„Mreža 9×9 ”, instalacija (crtež ugljenom na papiru, lightbox), 70×70 cm, 2024.

Inspirisana linijom i formom, istražujem apstraktну geometriju kroz crteže i grafike. Proučavala sam pirotske čilime i primetila jedinstvene sisteme ornamenata na svakom od njih kao module sa specifičnim informacijama. Osetivši potrebu za kreiranjem vlastitog sistema, stvaram intuitivne kompozicije koje se uklapaju u mrežu sudoku slagalice 9×9 uz korišćenje algoritma baziranog na trećinama. Ovaj pristup omogućava raznolika likovna rešenja, izbegavajući ponavljanje elemenata. Iako je primetna sličnost u formama, one nikada nisu potpuno identične. Kombinacijom tradicionalnih ornamenata, matematike i ličnog izraza, uspostavljam dijalog između prošlosti i sadašnjosti, istražujući pitanja individualnosti unutar pravila sistema.

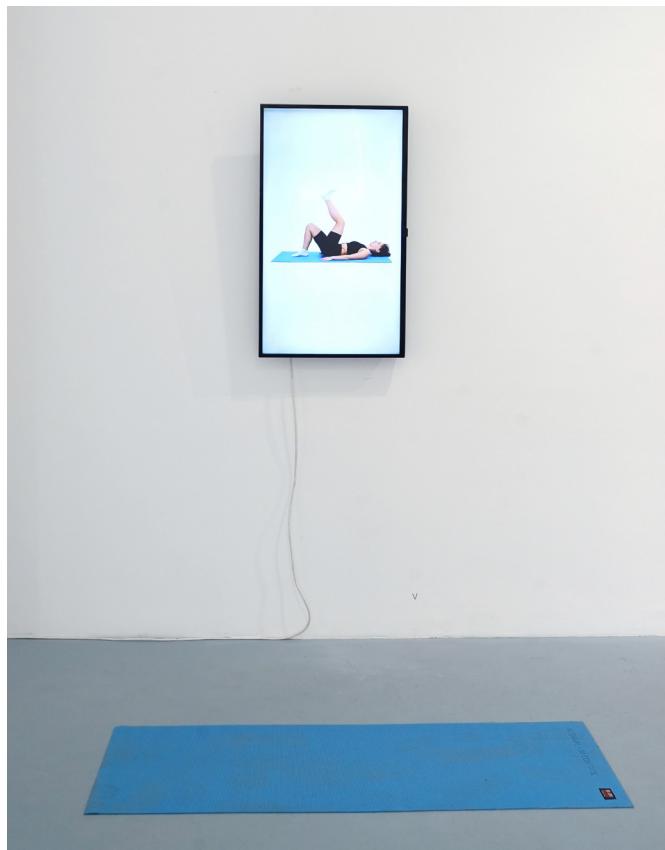

IV SONJA ĆURIN (1994, Beograd)

„Art is/Always/Having to say/Goodbye Bhasha”, instalacija (skulptura od gipsa, QR kod), 2024.

U svom radu se bavim preispitivanjem evolucije umetničkih procesa u digitalnom dobu, korišćenjem tradicionalnih vajarskih principa i tehnika zajedno sa digitalnim alatkama. Do konačnog, fluidno-dinamičnog oblika dolazim dekonstrukcijom elemenata dvodimenzionalnih likovnih medija i arhitekture. Prevodim ih u 3D i spajam u jednu formu kojom zatim manipulišem u virtuelnom prostoru. Da bih je materijalizovala u stvarnom prostoru, iznova je tradicionalno modelujem u glini, izbegavajući plastičnost i mehaničku reprodukciju. Međutim, težnja za prožimanjem digitalnog i tradicionalnog otvara i pitanje originalnosti. Koja verzija skulpture će se smatrati originalnom s obzirom na to da virtuelni prostor dobija sve veći legitimitet?

www.instagram.com/sonjacurin

V MILICA ERKIĆ (1999, Podgorica)

„Mica Fitness”, video, 32' 32”, 2023.

Kroz video performans, umetnica istražuje koncept fitnesa i postavlja dilemu da li svaka fizička aktivnost može biti smatrana fitnesom. Naglašava se da čak i besmislene vežbe mogu imati uticaj na telo, što ukazuje na složenost razumevanja efikasnih vežbi u moru dostupnih informacija. Umetnica ispituje naivan pristup korisnika kome se određeni sadržaj plasira.

www.instagram.com/malaintervencija

VI FILIP SAVKOVIĆ (2001, Beograd)

„Darko Milica Jakov Emilija Aleksandar Mateja”, ulje na platnu, 100 × 70 cm (× 6), 2024.

Izradi portreta pristupam kroz autentičan jednodnevni susret sa modelom, koji traje između dva i tri sata. Vremensko ograničenje izrade portreta nije slučajno, sa obzirom na to da tempo savremenog života mnogima ne dozvoljava da odvoje više vremena za poziranje. Ovakva specifična situacija otvara mogućnost traganja za novim optimalnim načinom slikanja, koji bi se mogao uporediti sa džez improvizacijom. Počinje potraga za ritmom i paternima koji čine jednu ličnost. Na ovaj način, ličnost se može posmatrati kao akumulacija različitih prirodnih ili neprirodnih elemenata koji vremenom menjaju sklop i ne poseduju konkretni cilj.

VII ALEKSANDAR BATA JOVANOVIĆ (1997, Beograd)

„Bez naziva”, tuš, 100 × 70 cm, 2024.

„Bez naziva”, tuš, 100 × 70 cm, 2024.

U svom radu se bavim istraživanjem metode apropijacije kroz digitalne i tradicionalne medije. Polazna tačka istraživanja su umetnički radovi koje pronalazim u arhivama u javnom domenu, koji nakon usmerene selekcije podležu izmeštanju iz njihovih prvobitnih vremenskih odrednica u novu formu savremenog rada. Izloženi radovi su deo serije koja je u procesu nastajanja, a koja se bavi temom postojećih nenaseljenih „lažnih gradova”, čiji identitet zavisi od upotrebe vrednosti koja mu je pripisana: od testiranja nuklearnog naoružanja, vojnih vežbi i probnih vožnji električnih bespilotnih vozila, do simulacije života na drugim planetama. Svojstva nestalnosti, promenljivosti i prividne strukture se prožimaju i prolaze kroz proces transformacije do (ne)završenog apstraktnog nacrta koji i dalje ne otkriva ništa drugo nego ideju o tome šta bi mogao postati.

VIII KATARINA RAKIĆ (1999, Pančevo)

„Bez naziva”, linorez na tilu, 220 × 130 × 70 cm, 2024.

U svom radu bavim se efemernostima identiteta, načinima na koje one utiču na ljude, i time kako se ophodimo prema individualnostima drugih. Referentni motiv kojim se služim pronalazim u odbačenim starim fotografijama koje su ponovo pronađene na mestima poput buvljaka ili na ulicama. Njihovom manipulacijom postavljam pitanja ko su ti ljudi i da li identitet ima rok trajanja? Ukidanjem očiglednih vizuelnih elemenata sa fotografija u svojim grafikama prevodim ideju o transparentnosti identiteta, i dodatno je naglašavam upotreboru tila, koji svojom prozračnim tkanjem daje otiscima određenu fluidnost, a u isto vreme zadržava njihovo postojanje dovoljno jasnim.

IX KSENIJA POPOVIĆ (2000, Beograd)

„Iza oblaka”, akvarel kolaž, promenjive dimenzije, 2024.

Praveći kolaž u vidu crtačke instalacije kombinujem isečke akvarela sa ostacima papira koji formiraju mrežu. Inspirisan romantičarskim tretmanom oblaka, oblici u mom radu oživljavaju kroz prirodno krivljenje papira i kompoziciono uguščavanje u vertikalnom pravcu. Ova struktura stvara iluziju erozije materijala, istražujući kako se 2D oblici i teksture mogu preoblikovati i transformisati.

X ALEKSANDAR RADOSAVLJEVIĆ (2000, Beograd)

„Bez naziva”, ulje na platnu, 120 × 140 cm, 2024.

Koristeći klasične medije ulja na platnu, akrila i sirovih pigmenata, kao i tehnike kombinovanih crteža, tretiram podlogu kao plohu koja pravi atmosferu, beleške i nacrte mahom apstraktne likovne forme. Najveći fokus je na procesu kreiranja kompozicije kombinovanjem iznenadnih i slučajnih rešenja sa uračunljivim gestovima i potezima. Slaganjem slojeva jednih preko drugih formiram asocijacije na otvorene prostore, u jednom mahu ističući a u drugom gušeći segmente. Motive stoga ne tretiram kao statične, već oni predstavljaju niz promena, svetlosti, stanja, gestova i ambijenata. Na ovaj način slika postaje polje kolorističkih poteza koji u svojoj komunikaciji teže ka stvaranju celine. U njoj postoji sukob horizontalnog i vertikalnog, fleke i površine, koje povezuje dominantni ton.

XI BOGDAN DIMČIĆ (2000, Vranje)

Iz serije „Početak mene”, sito-štampa, $20,5 \times 15,5$ cm ($\times 3$), 2023/24.

Iz serije „Planina si ti”, sito-štampa, 50×70 cm, 2023/24.

Tema i motiv kojim se bavim u vezi su sa uspomenama i sećanjima iz detinjstva, kao i prošlosti uopšte. Savremeno doba u kojem živimo je konstantno u pokretu, užurbano, „od danas do sutra”, i tako u krug, te upravo zato na svojim radovima prikazujem planine i stare porodične fotografije koje pokazuju statične momente iz moje prošlosti, ili makar vešto prikrivaju ubrzanost vremena. Kroz seriju radova „Početak mene” manipulacijom fotografija iz prošlosti ponovo približavam uspomene iz detinjstva i odrastanja u dve kulture, naizgled veoma slične ali suštinski različite. Ideja je da pokažem sećanje iz svog ličnog iskustva, i to kako ja doživljavam taj period, dok kroz seriju grafika „Planina si ti” pokazujem vertikalne pejzaže motivisan okruženjem brdsko-planinskog predela Pčinjskog okruga koji me podseća na detinjstvo.

XII RADMILA KORAĆ (2000, Beograd)

„Sve stoji”, kolaž, $70 \times 70 \text{ cm} (\times 2)$, 2024.
„Zavrти ме”, duboka štampa, $6 \times 6 \times 6 \text{ cm}$, 2024.

Upotrebom kolaža i grafičkog lista savijenog u trodimenzionalni model kreiram mape, kojima preispitujem nepoznato i odluke koje dovode do određenog ishoda. Radovi nastaju procesom intuitivnog istraživanja mogućih sistema kretanja kroz beleženje podataka od lične važnosti. Ove mape posmatrač-čitalac tumači kroz sopstveno intuitivno, čime sadržaj koji je uvek isti menja oblik shodno odlukama pojedinca. Participaciju posmatrača naročito aktiviram upotrebom grafičkog lista izvan njegovog dvodimenzionalnog svojstva, kreirajući od njega trodimenzionalnu pokretnu mapu.

XIII ISIDORA NENADIĆ (2000, Kraljevo)

„Plivačica”, ulje na platnu, akril, 177 × 209 cm, 2024.

U svom umetničkom stvaralaštvu bavim se prostorima i figuracijom koji proističu iz sećanja na moj dom. Doživljaje iz prošlosti vezujem za predmete koji se često pojavljuju u mom radu, poput bazena ili kauča, pokušavajući da ih deformišem i smestim u neko novo okruženje, i time bliže predstavim svoja emotivna kolebanja. Figure deluju amorfno, budući da se poigravam idejom da li su ikada bile u tim prostorijama i koga one treba da predstavljam. Kreirajući paralelu između svog i realnog doživljaja stvarnosti, postavljam pitanje šta je presudilo da određena sećanja budu bitan deo mog identiteta i kako ih danas percipiram.

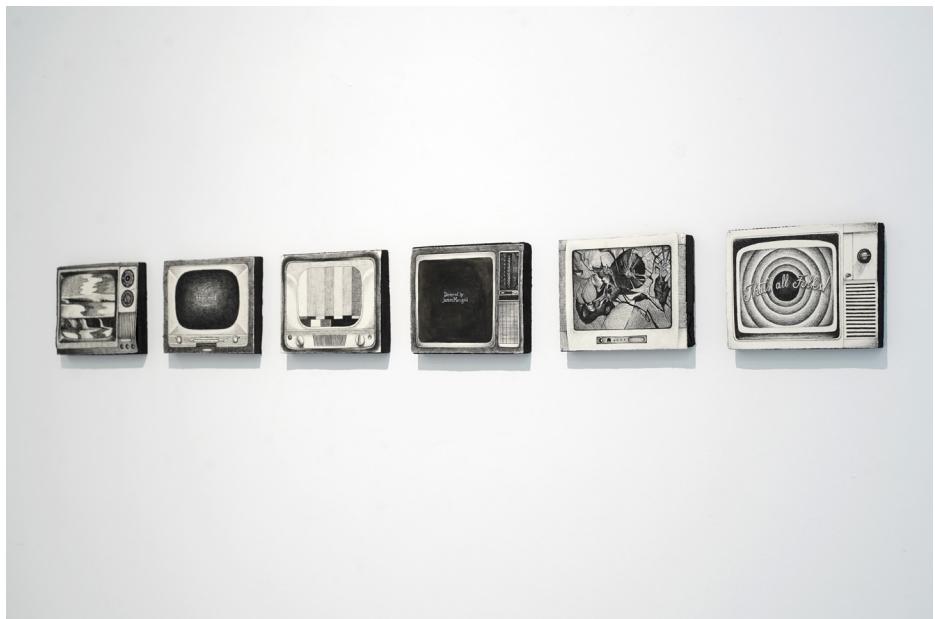

XIV MAJA VRANIĆ (2001, Beograd)

„Ponovo sam sebi poznat”, digitalna grafika, 50 × 70 cm, 2024.

Kroz seriju grafika istražujem suptilne lepote ljudskog postojanja, koristeći foto-zabeleške delova tela, lica, predmeta ili njihovih interakcija. Radovi ponekad deluju apstraktno ili disocijativno, otkrivajući intimne aspekte ličnog prostora, navika i svakodnevnih rutina. Iako su fotografije lične, njihovim komponovanjem ih uopštavam, te postaju deo kolektivnog identiteta. Fokus na koži i delovima tela, kao i prostoru u kome ono obitava, oživljava prolazne trenutke i stanje bića, podsećajući nas da lepota i značaj svakodnevnih trenutaka često leže u detaljima koje možemo propustiti ukoliko ne obratimo pažnju na svaki kadar našeg života.

www.instagram.com/vranicmm

XV JELENA VUKAJLOVIĆ (2000, Smederevo)

„Kraj?”, kombinovana tehnika (tuš, rapidografi, crna drvena bojica), 20 × 15 cm, 2024.

Šta je to smrt?

I, još bolje pitanje, šta dolazi nakon nje?

Očajno želim da saznam. Zato je se i bojam. Jer, ne znam šta me čeka kad se sva svetla ugase. I to postaje svakodnevna opsesija. U svom radu istražujem lični doživljaj i suočavam se sa svojim viđenjem smrti kroz metafore i savremene simbole s kojima se čovek današnjice može poistovetiti. Lobanje, peščani satovi i sveće iz repertoara *memento mori*, transformišu se u televizore i statiku, ouija table, povez preko očiju... Od tehnika najviše koristim ulje na platnu, grafit, crnu drvenu bojicu, tuš, rapidografe. Ne koristim boju u radovima, monohromija govori više koristeći manje, i stvara odgovarajuću atmosferu u mom radu.

XVI JELENA STEFANOVIĆ (2000, Niš)

„Harmonija preobražaja”, gips, $51 \times 45 \times 17$ cm, 2023.

Skulptura „Harmonija preobražaja” proizilazi iz dubokih unutrašnjih nemira i ličnih iskušenja. Inspiracija je protekla iz osobnih psiholoških poremećaja i intropspektivnog putovanja usled posete Centru za zaštitu mentalnog zdravlja u Nišu. Ova uvijena draperija od gipsa predstavlja složenost ljudskih odnosa, vezivanje za ljude iz okruženje kao i za samo okruženje. Počevši od turbulentnog uvijanja koje simboliše emotivno gušenje koje često prati međuljudske odnose, skulptura se postepeno rastače reflektujući proces olakšanja i oslobođanja na kraju odnosa ili pak pre njegovog početka. Ovaj rad predstavlja putovanje ka unutrašnjem miru kroz proces transformacije i prihvatanje sebe, kao i oproštaj samom sebi na ne tako dobrim životnim izborima. On poziva posmatrača da pronađe utehu u procesu transformacije i oslobođanja.

www.instagram.com/signora_scultrice

XVII ALEKSA SPASIĆ (1999, Smederevo)

„Nisam te video na otvaranju”, performans

Beli postament kao objekat jasno asocira na galerijski prostor. Njegova svrha je da omogući umetniku da svoje delo predstavi tako da minimalno utiče na sam umetnički objekat, od njega se očekuje da u „white cube” prostoru, on sam kao bela kocka, bude neupadljiv, skoro nevidljiv.

U projektu istražujem koncepte *kamuflaže*, *prisustva* i *infiltracije* u kontekstu sveta umetnosti ali i generalno. Neupadljiva priroda belog postamenta ga čini savršenim sredstvom za kamuflažu. U performansu „Nisam te video na otvaranju” ga koristim da se sakrijem i utopim u prostor, prikrivajući svoje prisustvo i delovanje na događaju izložbe. Kamufliran ispod postamenta subverzivno sprovodim svoj uticaj; nesigurnost posmatrača da sam tu je efekat koji želim da proizvedem. U užem smislu, ovim činom predstavljam viđenje svoje pozicije u svetu umetnosti, kako se sve više udaljavam od izlagačkih praksi i aktivne umetničke produkcije. Posećujući umetničke i kulturne događaje, češće se nalazim u ulozi posmatrača nego umetnika. Ovim performansom prikazujem ovu poziciju, kao da sam „ispod postamenta, a ne na njemu”.

IZDAVAČ - Umetnički prostor U10

AUTORI PUBLIKACIJE - Dunja Belić, Lidija Delić, Nina Ivanović,

Sanda Kalebić, Sava Knežević, Iva Kuzmanović, Nemanja Nikolić, Marija Šević

UVODNI TEKST - Dunja Belić

TEKSTOVI - autorke i autori radova

FOTOGRAFIJE I DIZAJN - Nina Ivanović

LEKTURA - Dunja Belić, Sanda Kalebić

ŠTAMPA - Belpak, Beograd

TIRAŽ - 80

Beograd, 2024.

CIP - Каталогизација у публикацији

Народна библиотека Србије, Београд

73/76(497.11)"20"(083.824)

7.038.53/.55(497.11)"20"(083.824)

МАСТЕРПИСИС (6 ; 2024 ; Београд)

Masterpieces VI : Grupna izložba master studenata Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu, Umetnički prostor U10, 16. III - 6. IV 2024 / [uvodni tekst Dunja Belić] ; [fotografije i dizajn Nina Ivanović]. - Beograd : Umetnički prostor U10, 2024 ([Beograd] : [Belpak]). - [13] str. : reprodukcije ; 21 cm

Tiraž 80.

ISBN 978-86-917699-6-3

а) Мастерписис. Групна изложба мастер студената Факултета ликовних уметности у Београду (6) -- Изложбени каталоги

COBISS.SR-ID 141158409

Umetnički prostor U10

Kosovke devojke 3, Beograd

Radno vreme: utorak - subota, 12 - 20h

www.u10.rs | u10@u10.rs

U10